

[Boeck-Hansen.]

Vi savner stadig tydelige Oplysninger om, hvem der skal føre Administrationen, hvem der skal tage Ansvaret for Administrationen, og hvem der skal føre Tilsyn med disse store, omfangsrige Arbejder. Jeg erkender, at den højtærede Socialminister har været inde paa den Tanke, at der skulde oprettes et Organ under Socialministeriet, som skulde tage sig af disse Arbejder. Det er naturligt, at hvis noget saadant skal finde Sted, maa man ogsaa have nogen, der har lidt Begreb om det, og derfor kan jeg meget godt forstaa, at den højtærede Socialminister tænker paa at oprette en saadan, man kan kalde det teknisk, Forvaltning under Socialministeriet.

Men vi ser nu saadan paa det, at før man prøver at tumle med Arbejder af saa store Dimensioner, som her er Tale om, vilde det eneste rigtige være at forberede det lidt bedre og at have oprettet netop disse Organer. Vi mener, at man skulde begynde under mere beskedne Forhold og søge at indhøste nogle Erfaringer, og det er bl. a. derfor, vi i vort Ændringsforslag under Nr. 9 foreslaar, at man stiller indtil 8 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeriet. En lille Del af disse Penge kunde saa passende bruges til at forberede store omfattende Nødhjælpsarbejder for det Tilfælde, at det blev fundet nødvendigt at sætte saadanne i Gang.

Vi er ikke alene gaaet saa vidt, at vi har stillet 8 Mill. Kr. til Raadighed for indeværende Aar, men vi har ogsaa nærmet os Regeringens Standpunkt med Hensyn til Betalingerne i allerhøjeste Grad og sagt, at vi var rede til at gaa med til, at disse Folk betales efter samme Regler, som man skal betale efter i Henhold til Grundforbedringsloven, der vist ligger til Afgørelse i det andet høje Ting. Derfor har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 18; vi har ment, at vi havde Haab om, at dette kunde gennemføres, for naar man her i Folketinget havde kunnet stemme for Grundforbedringslovsforslaget, maatte man kunne overføre Reglerne hertil.

Vi foreslaar dette netop for at prøve at faa en forstandig Gennemførelse af Lovforslaget; men vi har paa den anden Side maattet sige, at Arbejder, der tænkes udført i Landdistrikterne, ikke maa foregaa, saa længe Landmændene har haardt Brug for den Arbejdskraft, der er derude. Det er navnlig i Roetiden og i Høsttiden, at der er Tale om dette. I Ændringsforslaget under Nr. 22 har vi udtrykkelig sagt, at Arbejderne skulde indstilles i disse travle Perioder.

Jeg ser principielt saadan paa det, at det høje Lønniveau, vi har nu, er Medarsag til den store Arbejdsløshed. Vi er ganske enige i, at der er for megen Arbejdsløshed blandt Ungdommen, og at disse arbejdsløse sammen med de langvarigt arbejdsløse frembyder et Spørgsmaal af meget alvorlig Betydning, som det maa være Lovgivningsmagtens Pligt at søge at løse. Derfor er det, at vi er gaaet med til forsøgsvis at stille disse Penge til Raadighed og forsøgsvis at betale efter Reglerne for Grundforbedringsarbejde.

Længere mener vi heller ikke, at vi paa nogen Maade kan strække os. Der skal nu engang være Orden i enhver Ting, og vi mener, at det er en meget stor Fejl, at man ikke har det fjerneste Arbejdsprogram, naar man vil anvende over 30 Mill. Kr. til Arbejder.

Vi har for øvrigt ogsaa under Udvalgsarbejdet gjort opmærksom paa, at det maaske var en forkert Maade at skaffe Pengene til Veje paa, hvad jeg ogsaa sagde under første Behandling. Man maa stille det Spørgsmaal, om man overhovedet kan bære den forøgede Købekraft, som et saadant Arbejde vilde give Befolkningen, om vor nuværende Valutasituation kan bære denne. Det er et Spørgsmaal af afgørende Betydning ikke mindst for Regeringen. Jeg tror, at skal der skaffes Penge til Arbejdet, ikke alene til dette Arbejde, men til meget Arbejde i dette Land, maa man søge uden for Landets Grænser for at skaffe sig Pengene. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa.

Dog vil jeg sige, at forleden Dag var der et æret Medlem af Regeringspartierne, der udtalte, at han hellere saa en høj Levefod end en lav Rentefod. Dette er i hvert Tilfælde i Længden et lidt uholdbart Standpunkt, for en høj Rentefod maa have Arbejdsløshed til Følge og dermed en lavere Levefod. Jeg tror ikke, Standpunktet kan opretholdes, medmindre man skaffer sig andre Udveje netop ved at skaffe sig Pengene udefra.

De 8 Mill. Kr., som vi har foreslaaet kunde anvendes, anser vi for at være mere end tilstrækkeligt. Vi tror, at selv om Regeringen faar gennemført sit Lovforslag ubeskaaret og faar de 30 Mill. Kr., vil det ikke lykkes den at faa anvendt 8 Mill. Kr. i indeværende Aar. Jeg tror ikke engang, at de med den daarlige Forberedelse, der er sket, kan komme til at anvende saa mange Penge, som vi har foreslaaet.

Dertil kommer, at vi i Øjeblikket har en høj Beskæftigelsesgrad. Som jeg allerede